

tror jeg ganske sikkert, at hvis der ikke paa mange Punkter sker Forbedringer af Statsfunktionærernes Kaar, vil Tilstrømningen meget hurtig tage af, ja, maaske helt holde op; og det kan være, at det saa let vil blive saaledes, at Staten vil have Vanskelighed ved at faa de Funktionærer, den virkelig skulde bruge.

Jeg kan kun udtale min Glæde over, at disse Forslag ere komne frem, og jeg maa selvfølgelig indrømme over for den højtærede Finansminister, at et Forslag som dette vil blive modtaget paa forskellig Maade fra forskellige Sider, og at der vil blive rejst en stærk Kritik derimod. Sagen er nemlig den, at en Lønreform kan ses fra to Sider. Man kan se den fra den Mands Side, der staar som den øverste Top for Funktionærerne, in casu: den højtærede Trafikminister, og man kan se den fra den Mands Side, der staar og skal varetage Statskassens Tarv, in casu: den højtærede Finansminister. Nu er det jo aldeles givet, at en Trafikminister altid vil søge saa vidt muligt at komme i Overensstemmelse med sine Funktionærers Ønsker, altsaa søge at skabe dem saa gode Kaar, som tænkes kan, hvorimod den, der skal varetage Statskassens Interesser, altid og med fuld Ret maa være den, der mest af alt søger at spare, hvad spares kan, og sige: Vi ville give, men vi ville se at give saa lidt som muligt. I denne Sammenhæng maa jeg sige, at det kun kan glæde mig, at det netop er den højtærede Finansminister, der har forelagt disse Forslag, idet man jo ganske naturlig maa ræsonnere som saa, at selv om man paa mange Punkter og i Hovedsagen, maa jeg sige, kun kan glæde sig og takke den højtærede Finansminister, maa man paa den anden Side ogsaa haabe, at den Betragtning mulig kan gøre sig gældende, at hvis der var enkelte smaa Forandringer, man kunde ønske gennemførte, vil den højtærede Finansminister være at formaa til at ofre en lille Smule mere paa enkelte Punkter. Jeg ser nemlig Sagen fra den Side, at det selvfølgelig er absolut umuligt paa nogen Maade at opnaa alt det, som man kunde ønske at opnaa, men jeg vil ogsaa sige, at det er neppe saa forfærdelig meget, der kræves af pekuniære Ofre for at gøre det, der her er forelagt, saaledes at det i alle Tilfælde vil virke til en vis Grad af Tilfredshed og i Længden vil vække Tilfredshed. Det kan derfor ogsaa kun glæde mig, at det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) paa Flertallets Vegne har

talt om, at der vil kunne gøres enkelte Indrømmelser, selv om de ikke blive store.

Jeg maa maaske henlede Opmærksomheden paa enkelte Detailler inden for Lovforslaget. Jeg vil da sige, at jeg for mit Vedkommende — men jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa — ønsker Forandringer baade af de Lønninger, der ere bestemte for Fuldmægtige, for Godsekspeditører i Provinserne og for Portører. Jeg maa maaske kun med Hensyn til § 3 gøre en lille Bemærkning. Der staar der: „Indtil en Trediedel af de ansatte Fuldmægtige og Ingeniørassistenter gives der som Ekspeditionssekretærer et aarligt Bestillingstillæg, der udgør 600 Kr. for Fuldmægtigen under Søfartsafdelingen, for de øvrige 300 Kr. Lignende Tillæg, saavel som i særlige Tilfælde“ o. s. v. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister om Forholdet med dette Tillæg, der gives, er saaledes, at det absolut er knyttet til Ekspeditionssekretærstillingen, og ganske særlig om saadanne Ekspeditionssekretærer nærmest kun ville blive knyttede til Generaldirektoratet i Kjøbenhavn. — For ikke at blive for vidtløftig, skal jeg kun fremdrage visse Virkninger af Lønningsreformen for at godtgøre, at der paa visse Punkter kunde ønskes en lille Forandring. Jeg skal holde mig til, hvorledes Forholdet efter min Mening vil komme til at se ud for Trafikassistentterne. Hvis jeg ikke tager fejl, er Forholdet nu saaledes, at der i 4de Klasse er 192 Assisterter, der have 900 Kr. aarlig. For disses Vedkommende vil Forholdet med Hensyn til Gagen blive absolut uforandret. Hvad Avancementsforholdet angaar, er det imidlertid saaledes, at man fra enkelte Sider, særlig fra den højtærede Finansministers Side, bestemt mener, at Avancementerne fremtidig ikke ville kunne gaa saa hurtigt som hidtil. I alle Tilfælde er det ganske sikkert, at de ville komme til at gaa noget hurtigere, hvis vi ikke faa de ny Bestemmelser. For 3die Klasses Vedkommende vil Forholdet blive det, at, medens de 192 Assisterter nu have 1,200 Kr., ville 3, bortset fra det personlige Tillæg, faa 900 Kr., medens 189 ville faa 1,150 Kr. Altsaa ville de 3 faa et Tab af 300 Kr., og de 189 tabe 50 Kr. I anden Klasse ville af 192, der have 1,500 Kr., 51 faa 1,650 Kr., 114 faa 1,400 Kr. og 27 kun 1,150 Kr.; 51 ville altsaa vinde 150 Kr. hver, 114 tabe 100 Kr. hver, og 27 350 Kr. I første Lønningsklasse ville af dem, der staa med 1,800 Kr., 106 faa 1,650 Kr., 84 faa 1,900